

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3391/82
af 16. december 1982
om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 606/82 ⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1716/82 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3351/82 ⁽⁴⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1716/82 på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de

for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af standardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. december 1982.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1982.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 74 af 18. 3. 1982, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 189 af 1. 7. 1982, s. 42.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 353 af 15. 12. 1982, s. 24.

BILAG

til Kommissionens forordning af 16. december 1982 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

(ECU/100 kg)		
Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Importafgiftsbeløb
17.01	Roe- og rørsukker i fast form:	
	A. Hvidt sukker; sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer	39,71
	B. Råsukker	37,68 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dette beløb gælder for råsukker med en udbytteværdi på 92 %. Hvis udbytteværdien af det indførte råsukker afviger fra 92 %, anvendes det importafgiftsbeløb, der er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2, i forordning (EØF) nr. 837/68.